

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Číslo 6

Ročník XVII.

Červen 2011

Milí farníci a ostatní čtenáři Sněžanky,

měsíc květen se nám s májovými pobožnostmi moc nepovedl. Každý den však se lidé před mší svatou modlili k Panně Marii. Třebaže tyto pobožnosti neměly velkou atraktivnost, myslím, že nemalou měrou prospěly akci, která se konala v závěru měsíce května. Touto akcí byla již druhým rokem Noc kostelů. Na prvním místě děkuji všem, kdo se věrně modlí před každou mší svatou v naší farnosti. Děkuji také samozřejmě všem, kdo se přičinili o organizaci i uskutečnění programu Noci kostelů. Všem z celého srdce přeji radost, která nás již v průběhu oné noci naplnila, podivuhodnou radost z každého úspěchu kohokoli z pořadatelů i ze spokojenosti návštěvníků. Kéž by se tyto projevy vzájemnosti staly naší každodenní křesťanskou zkušeností. Červen je měsíc zasvěcený Božskému Srdci, třebaže zrovna letos případně slavnost Božského Srdce Páně až na 1. červenec. Svěřme mu všechny svoje starosti i radosti, s vědomím, že nám rozumí, a že v příslušnou dobu dokáže naplnit naše ubohá srdce vědomím své blízkosti. „Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi a já vás občerstvím.“

menší bratr Antonín

Z FARNOSTI

Lucián děkuje

tatínkovi Vítkovi Vaďurovi, který obětavě jako jediný muž působí v "luciánním" týmu a dětem se věnuje během nedělních dětských mší. Vítek i s rodinou se stěhuje do jiných krajín, chceme mu poděkovat za jeho práci pro naše děti a vyprošujeme jemu i celé jeho rodině boží ochranu a požehnání! Vítku, DÍKY!

...a Lucián se zároveň ptá, třeba by se našel někdo, kdo by Vítka v našem týmu nahradil? Muži vítáni, kontakt na stránkách Luciána: www.lucianpms.cz.

Cyklistické putování

Již sedmým rokem zveme mládež k týdennímu cykloputování, tentokrát do Staré Říše u Telče od 7. do 13. srpna 2011.

Ubytování budeme na faře ve Staré Říši. Cena pobytu je 1500,- Kč. Přihlásit se můžete do konce června 2011 u Heleny Podlahové, tel. 602-424-653, h.podlahova@seznam.cz

Setkání po Noci kostelů

Počasí Noci kostelů letos nepřálo, přesto zavítalo v pražské arcidiecézi do 155 otevřených kostelů 12 různých křesťanských církví téměř 75 tisíc návštěvníků, u nás to byly zhruba 2 tisíce lidí. Ale čísla nejsou to nejdůležitější (viz text „Na množství nehleďte“ v rubrice MYŠLENKY na straně 6). Stejně jako minulý rok byl večer plný radostných zážitků nejen pro návštěvníky, ale i pro nás organizátory, kterých bylo skoro 40. Do akce se aktivně zapojila také řada bratří františkánů. Na sloupech u vchodu do kostela jsou vystaveny frotáže a otisky šablon, které vznikly v průběhu večera ve výtvarné dílně. **Setkání pro organizátory i účastníky Noci kostelů se koná v úterý 14. červa v 19:19 v Klubu.** Vyměníme si postřehy, nápady, příběhy a připomínky i zkušenosti, které jsme během letošní Noci kostelů získali.

František Jirsa

Ze života otce Norberta

Dokončení vyprávění z rozhlasového pořadu „A léta běží ...“. První část byla uveřejněna v minulém čísle Sněženky.

A pak nás odvezli do Mladé Boleslavi, kde byl kněžský kriminál, říkalo se mu Vatikán, kde byli shromážděni všichni kněží odsouzeni v padesátých letech a loupali slídu. To byl jeden z nejhorších kriminálů, hlad a práce strašná. Ovšem všude jsou dobří lidé a jeden z těch dozorců, co byl v Ruzyni, si mě pamatoval a ptal se, jestli neumím nějaké řemeslo. Řekl jsem, že ano, že jsem se vyučil zedníkem. A tak jsem nějaký čas dělal drobné zednické práce po bytech dozorců. Dokonce mě nechal v Mladé Boleslavi chodit i ven, byl to

prostě dobrák. Odtud nás zas jednoho dne všechny odvezli na Sing-Sing, do Kartouz, a tam to byl zase skutečně Vatikán. Tam na těch celách jsme byli po třech, samí faráři. A byl tam přísný režim. Když nastoupil pan prezident Zápotocký, zdálo se, že trošku bude uvolnění mezi církví a státem, a poprvé nás na prvního května z Sing-Singu všechny vypustili do zahrady valdické, my jsme byli všichni jako omámeni. Najednou jsme si mohli dokonce lehnout na trávník, a nechali nás tam až do večera. Pak nás rozdělili, ale už společně do světnic přímo v té věznici ve Valdicích. A tam jsem začal dělat špagáty do strojů, které vázaly obilí. Ale humor byl vždycky.

Také jsme se společně modlili, zpívali, bylo to překrásné. Já si vzpomínám, jak jsme jednou o vánocích zpívali koledy, najednou se otevřely dveře cely a dozorce říká, že nesmíme zpívat, že to nejde, ani smát se nesmíme.

A spolubratr se zeptal: "A prosím vás, pane veliteli, a můžeme plakat?" On se zarazil a říká: "Ano, to můžete, ale jen potichu."

A odtud nás všechny, co jsme byli ještě zdravotně schopni, jednoho dne odvezli na "tmavák", jak jsme říkali. Byl to důl Zdeněk Nejedlý II. Ve svatoňovickém revíru, a stali se z nás horníci. Tam jsem byl až do 16. září, přesně na den, hodinu a minutu, kdy mě zatkli, neodpustili mně nic.

A jinak na tu Ruzyni a na ten tmavák mám hezké vzpomínky. Já jsem dělal čtyři roky noční směnu, tzv. údržbářskou, připravovali jsme sloj na rubání, na těžbu příštího dne, a v té naší partě byla ohromná sestava; faráři, pak zlodějčkové, mezinárodní kasaři a Vyšehradští jezdcí. Vyšehradským jezdcům bylo něco přes osmnáct a se všemi jsem si ohromně rozuměl. Ti mě učili poznávat noční Prahu, vzpomínali na svá děvčata, a když si vylili srdce, tak se

mě vždycky ptali " a co ty, Stando, na to říkáš"? A tak jsem měl možnost tu a tam jim něco říct. A ještě někdy tu a tam v Praze, v elektrice nebo v metru mi někdo poklepe po rameni, už ani ho nepoznávám, poněvadž je teď také dědeček, a je to jeden z těch jezdců anebo z těch mezinárodních kasářů.

Ale nikoho neodsuzuji, poněvadž častokrát jsem si říkal, když ti chlapci to vyprávěli - kdyby tys měl takové mládí, kdoví, co by z tebe bylo. Díky za moje rodiče a za celé to okolí a za vychovatele, kteří nás tak hezky rozumně připravovali na život.

Od roku 1969 byl otec Norbert duchovním správcem u P. Marie Sněžné.

Svatí Cyril a Metoděj - 5. července

Nelze mluvit o jednom, aniž bychom mluvili současně i o druhém. Sv. Cyril a Metoděj patří k sobě, tvoří nerozlučnou dvojici. A přece: smrt tyto dva bratry rozloučila poměrně záhy. Konstantin-Cyryl umírá ve 42 letech v Římě r. 869 a Metoděj má před sebou ještě dlouhou cestu, vyznačenou množstvím práce a utrpením. Umírá až 6. dubna 885.

Cyryl, který oblékl v římském klášteře mnišské roucho, před svou smrtí zapísal svého bratra, aby pokračoval v práci, kterou začali společně r. 863 na Velké Moravě. „Byli jsme jako jediné spřežení," říká, „orajíce společnou brázdou. Víím, bratře, že miluješ horu Olym" - totiž klášterní ústraní, které pro Metoděje nikdy neztratilo svou přitažlivost - „ale neopouštěj pro ni svého stáde!" Metoděj uposlechl, a proto se dnes skláníme před jeho památkou. Ale bylo by správné jaksí odsunovat Cyrila jen proto, že byl záhy odvolán od práce? Jistě ne, už proto, že on byl původcem slovanského písma, bez něhož by Písmo svaté zůstalo pro Slovány knihou zapečetěnou a slovanská liturgie by nebyla možná. Oba bratři přeložili ještě před cestou na Moravu části Písma svatého používané při liturgii.

Konstantin-Cyryl byl člověk velkého ducha, ale jeho tělo bylo slabé a nemocné. Jeho ducha je možné přirovnat k plamenu, který mocně hořel a jakoby stravoval slabé síly těla. Studium, posty a konečně obtíže zaalpské cesty z Moravy do Říma - to vše jej vyčerpalo. Uvědomuje si, že nebude moci dokončit, co začal. V duchu vidí stráně bílé ke žnám, vidí slovanský lid, jehož duše dosud není proměněna křesťanstvím, vidí ovce bez pastýře. Prožíval podobnou situaci jako o mnoho později sv. František Xaverský, když umíral takřka před branami Číny, kam chtěl zanést Krista a věděl, že už tam nevstoupí. Snad si Cyril na smrtelném lůžku vzpomněl na slova žalmu, ze kterých mu vzešla velká útěcha: „Pán pro mne dokoná započaté." Ano, sám Pán. Vždyť každá mocná touha nemůže zůstat bez odezvy, ale je sama v sobě už hýbající silou. Cyril na smrtelném lůžku byl více a plněji apoštolem

Slovanů, než předtím. Trpěl a obětoval se. A jeho plamen jakoby přeskočil na bratra a zapálil jej, aby i on hořel a stravoval se. Když se Elizeus loučil s Eliášem, který měl být od něho vzat, prosil, aby se mu dostalo ve dvojité míře Eliášova ducha, to znamená jeho nadšení, neohroženost apod. I Cyril předal bratrovi něco ze sebe. Jeho mocná touha po bohatých plodech apoštolské práce u Slovanů měla dojít svého naplnění v jeho bratru a pokračovateli. A Cyrilův duch měl pak tuto bratrovu práci provázet svou přímluvou z jiného světa, od Beránkova trůnu.

Sv. Cyril nám ukazuje, že vlastně nikdo neumírá předčasně. Každý umírá ve svůj čas. Každý život může a má být naplněný. V krátkosti je možné vyplnit mnohé časy, jak říká kniha Moudrosti (Mdr 4, 13). To je veliké poučení pro leckoho z nás, kdybychom snad byli v pokušení podrobovat Boží úradky lidské kritice. „Byl přenesen, aby zloba nezměnila jeho smýšlení... Byl milý Bohu, proto jej rychle vytrhl ze středu hříšníků..." (Mdr 4, 10 a 11). Tak soudí Písmo sv. o tzv. předčasně zemřelých.

Metoděj od Cyrilova hrobu v římské bazilice sv. Klementa, kam předtím oba bratři přenesli světcovo tělo, odcházel vstříc mnoha událostem a zážitkům: biskupskému svěcení, apoštolské práci na Velké Moravě tehdy spojené i s Pannonií, odporu německého kléru, uvěznění v Elvangu, nepříteli knížete Svatopluka, intrikám proti slovanské bohoslužbě a konečně smrti roku 885 ve Svatém týdnu. Zemřel obklopen duchovenstvem a svými žáky v předtuše pohromy, která zakrátko stihne jeho dílo, až budou jeho žáci vyhnáni a konečně až Velká Morava zanikne vpádem uherských hord. Stará legenda praví, že Metoděje pochovali v jeho sídelním chrámu Panny Marie. Avšak jeho hrob v dobových zmatcích upadl v zapomenutí.

Ale ne jeho dílo. O obou bratrech můžeme plným právem říci, co píše starozákonní kniha Sirachovcova o vynikajících mužích vyvoleného národa: „To jsou naši otcové, jejich činy zbožnosti nezanikly, s jejich potomstvem trvá i jejich památka."

Středověk ztotožňoval jednotu s uniformitou. Proto platila zásada, že jsou tři jazyky, jimiž se sluší chválit Boha: hebrejsky, řecky a latinsky. Ale naši bratři přešli dobu o 11 století a razili zásadu liturgie v jazyce národním. Dokud žil sv. Metoděj, papežové chránili jejich dílo a zastávali se jej. Později převládla nedůvěra ke slovanské liturgii pro nebezpečí bludů, přicházejících z východu.

Ale cyrilometodějský plamen nezhasí úplně. V určitých obdobích znovu vyšlehoval, ať už to bylo na Prokopově Sázavě v 11. století nebo v Emauzském klášteře v Praze, který založil ve 14. století císař Karel IV. Na nepřetržitou tradici cyrilometodějských žáků se odvolávají Chorvaté.

Druhý vatikánský koncil, zasedající v letech 1962-65, dal za pravdu našim slovanským věrozvěstům, že všemi jazyky světa se sluší chválit Boha při liturgii.

Cyrlometodějský kult dostal celocírkevní ráz za papeže Lva XIII. U nás byl živen velehradskými sjezdy, jejichž duší byl arcibiskup Antonín Cyril Stojan a k nimž byli zváni i pravoslavní bratři. Moderní doba pochopila, že dílo obou bratří je dílem sjednocování a ocenila jeho časovost a použitelnost. V 9. století, kdy propast mezi křesťanským Východem a Západem, mezi Cařihradem a Římem, se stále více prohlubovala, i když nedošlo ještě k rozkolu, byli sv. Cyril a Metoděj posly jednoty. Byli jakoby mostem mezi Východem a Západem. Přišli z Východu, ale své dílo předložili ke schválení v Římě Petrovu nástupci. Jejich celoevropský význam byl plně oceněn blahoslaveným papežem Janem Pavlem II., který je prohlásil za spolupatrony Evropy, spolu se sv. Benediktem. To byla největší pocta, které se jim dostalo.

Petr Alkantara Houška, OFM

MYŠLENKY

Přijď' Duchu svatý,

přijď' Ty, který v štěstí duši ochraňuješ a v nouzi při ní stojíš, který očišťuješ od nepravostí a uzdravuješ rány. Přijď', učiteli pokorných a soudce pyšných. Přijď', naděje chudých, posilo mdlých. Přijď', hvězdo na moři, přístave v ztroskotání. Přijď', Duchu svatý, a smiluj se nade mnou, připrav si mě pro sebe a skloň se ke mně v milosti, aby Tvá velikost našla zalíbení v mé malosti a Tvá síla v mé slabosti podle bohatství tvého slitování. *(Anselm z Cantebury)*

Bože, jenž jsi cesta, pravda i život,

Ty víš, jak málo je těch, kdo v těchto dobách chodí za tebou. Málo je těch, kdo tebe, svou hlavu napodobují v pokoře a tichosti, v chudobě a čistotě, v pracovitosti a trpělivosti. Přispěj maličkému svému stádcí, aby tě nezrazovalo, ale úzkou cestou tě následovalo až do konce.

(Úvaha a modlitba Jana Husa z roku 1415)

Na množství nehleďte.

Každý, kdo se v dějinách opíral o množství, zmýlil se. A kdo toužil po moci, zmýlil se ještě víc. Síla křesťanů není v množství, ale v kvalitě. A naše kvalita je v lásce. A láska je v hledání takového místa, ze kterého je možno nejvíce sloužit a nejlépe sloužit. Moc, kterou si křesťanství podmanilo a podmaňuje svět, není politická. Přiznejme si to: křesťan ovládá svět zdola. Službou.

(Ludvík Černoch)

Starý zákon - inspirující

Večer, když šel Abrahám na večeři, potkal jednoho člověka, který šel kolem. Jak víte, zákon pohostinnosti je mezi Židy velmi silný. A tak Abrahám pozval tohoto cizince, aby s ním pojedl. A začal s tímto člověkem mluvit o Bohu. Pozvaný se však o Boha vážně nezajímal a po nějaké době se Bohu začal i vysmívat. A to rozčílilo Abrahama natolik, že ho vyhnal ze svého domu. A velmi rozčileně šel před Pána a svěřoval mu, co se stalo. A Bůh odpověděl: "Padesát let, Abraháme, mám s tímto člověkem trpělivost. A ty jsi ztratil trpělivost již po půlhodině." Z této legendy můžeme vyčíst charakter Boha a charakter člověka. *(Elias Vella)*

Z dopisu svaté Kláry svaté Anežce České

"... věřím totiž pevně, že je Vám známo, že nebeské království je přislíbeno a udělováno od Pána jen chudým, neboť kdo přilne k věcem tohoto světa, ztrácí ovoce lásky. Nemůže sloužit Bohu a mamonu najednou... Kvůli tomu jste odhodila roucha, to je bohatství světa, abyste v boji nepodlehla a úzkou cestou a těsnou branou mohla vejít do nebeského království. Je to jistě šťastná a nejvyšší chvályhodná výměna: opustit pozemské pro věčné, pomocí pozemského si zasloužit nebeské, získat stokrát víc za jedno a k tomu ještě blažený život bez konce. Proto jsem se rozhodla zapřísahat Vaši vznešenost a svatost, jak jen mohu, pokornými prosbami pro lásku Krista, abyste pevně setrvala v jeho službě, rostla od dobrého k lepšímu, od ctnosti ke ctnosti, aby Ten, jemuž z celého srdce sloužíte, ráčil Vám uštedřit vytouženou odměnu..."

Myšlenky vybral a zaslal Charles Tvrzník

Bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 7:00, 8:00, 18:00 (po mši sv. večerní nešpory)

neděle: 9:00, 10:15 (pro rodiny s dětmi), 11:30, 18:00

denně: 17:30 májová pobožnost

čtvrtek: 19-20 tichá adorace v kapli sv. Michala

čtvrtý čtvrtek v měsíci - adorace s hudbou a moderovaná

Farní úřad: Jungmannovo nám. 18, Praha 1, tel.: 222 246 243

farář: P. Antonín Klaret Dabrowski OFM, 224 490 340, 606 751 883, klaret@ofm.cz

farní vikář (kaplan): P. Bernardin Anton Šmid OFM, nabi0505@gmail.com

výpomocní duchovní: P. Jakub OFM, jakub@ofm.cz,

P. Regalát OFM, regalat@ofm.cz

pastorační asistentka: S. Mgr. Lucie Pospíšilová OSF

Úřední hodiny na faře: Po, Út 14-17; St 9-11:30, 14-17:30; Čt 14-15:30; Pá 9-11:30.

Farní klub: bratr Kapistrán OFM, tel.: 733 755 903, Po-Pá 9-11, 14-17; So 9-11.

Aktuální informace najdete na internetu: www.pms.ofm.cz; www.lucianpms.cz

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

Společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost setkat se s lidmi podobného smýšlení, prohloubit svoji víru, případně připravit něco pro celou farnost.

Lucián

Anděl Lucián je každou neděli při mši pro rodiny s dětmi a připravuje pro děti i jiné programy.

*Alenka Brožová, Jana Sixtová,
Jana Štěpančíková, Vítek Vadůra*

Setkání ministrantů

V neděli po mši sv. pro rodiny, cca od 11 do 12 hod.

br. Kapistrán OFM

Setkání po mši

Neděle od 10:00 v Klubu.

Posezení při kávě, čaji...

Výuka dětí – náboženství

pro děti od 5. tř. ve středu od 17:00 s katechetkou *Mgr. S. Skřivánkovou*
pro děti 1.-4. tř. v pátek 15-16, 16-17
Mgr. T. Lenfeldová

Společenství pro druhý stupeň ZŠ

vždy ve středu od 17 hod., sraz na nádvoří. *br. Kapistrán, 733 755 903, kapistran@ofm.cz*

Společenství pro 16-25leté

Pro mladé, kteří se chtějí společně modlit, diskutovat a probírat život z víry - ve čtvrtek od 20:00 na faře, 4. čtvrtek adorace v kapli sv. Michala od 19:15. *br. Rafael OFM, s. Lucie*

Příprava na biřmování

Zájemci o biřmování na rok 2011(září)-2012 hlase se u br. Jakuba, jakub@ofm.cz

Adorace

Čtvrtek 19:00-20:00 v kapli; každý čtvrtý čtvrtek v měsíci není večerní adorace tichá, ale s hudbou a moderovaná.

Setkání katechumenů

(příprava dospělých na křest).

Pondělí v 18:30, sraz před farou.

*Katechetka Marie Hlaváčová,
P. Antonín Klaret OFM.*

Setkávání nad Písmem

V pondělí v 19:00 (kromě státních svátků aj.) v Klubu.

P. Petr Regalát Beneš OFM

Společenství seniorů

Úterý od 9:00 v Klubu. Setkání po ranní mši svaté v 8:00 při čaji a kávě.

Jiří Petrus

Biblická katecheze pro dospělé

Ve středu od 19:15 na faře. Sraz v 19:10 na nádvoří před kostelem.

Katechetka Simona Skřivánková.

Redakce Sněžanky: L. a F. Jirsovi, Soukenická 14, Praha 1, tel.: 222 313 513, jirsoval@volny.cz.

Příští uzávěrka je 15. 5. 2011. Tisk: Rychlotisk, Jungmannova 3, Praha 1.

Náklady na vytištění jednoho čísla farního zpravodaje jsou 8,- Kč.

Neprodejně. Dobrovolné příspěvky vhadzujte do pokladničky v kostele.